

Inhoudsopgave

	Pagina
Inleiding	2
Hoofdstuk 1 De meldcode: aandachtspunten voor het handelen bij signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling	3
Hoofdstuk 2 De meldcode: In het kort	4
2.1 5 Stappen	4
2.2 Meldcode App	4
2.3 Uitleg meldcode App	4
Hoofdstuk 3 De meldcode: Stroomschema	5
Hoofdstuk 4 De meldcode: Toelichting en verantwoordelijkheden	6
4.1 De functies van de meldcode	6
4.2 Minimumeisen meldcode	6
4.3 Verantwoordelijkheden	7
4.4 Beroepsgeheim	8
4.5 Anonieme melding	9
Hoofdstuk 5 De meldcode: Stappenplan uitgebreid	10
Stap 1 In kaart brengen van signalen	10
Stap 2 Collegiale consultatie	11
Stap 3 Gesprek met de ouder	11
Stap 4 Wegen van aard en ernst	12
Stap 5 Beslissen: hulp organiseren of melden	12
Bijlagen	14
Bijlage 1A Meldcode: Signalen van kindermishandeling 0 – 4 jaar	15
Bijlage 1B Meldcode: Signalen van kindermishandeling 4 – 12 jaar	18
Bijlage 1C Meldcode: Signalen van kindermishandeling 12 – 18 jaar	21
Bijlage 2 Aandachtspunten voor het contact met het kind	24
Bijlage 3 Meldcode: Verslaglegging	26
Bijlage 4 Meldcode: Verhelderingsvragen	28
Bijlage 5 Handleiding gesprek ouders	29
Bijlage 6 Handleiding gesprek ouders melding VEILIG THUIS	32
Bijlage 7 De Verwijsindex	34
Bijlage 8 Sociale kaart van ...	35

Inleiding

Met ingang van 1 juli 2013 treedt de wet Meldcode in werking. In het kader van kwaliteitszorg, wordt de plicht opgelegd om een meldcode te hanteren voor huiselijk geweld en kindermishandeling, daaronder ook begrepen seksueel geweld, vrouwelijke genitale verminking (ook wel genoemd meisjesbesnijdenis) en eer-gerelateerd geweld. De verplichting geldt voor organisaties en zelfstandige medewerkers in de gezondheidszorg, **onderwijs**, kinderopvang, maatschappelijke ondersteuning, jeugdzorg, justitie en politie.

Het bestuur van het WSNS/SWV Nijmegen e.o. heeft gemeend de scholen hierin te ondersteunen door één format te ontwikkelen. Functionarissen met ervaring met de meldcode werden benaderd. Zij hebben gezamenlijk dit format ontwikkeld. De functionarissen waren:

- Moniek Hoenekamp (adjunct-directeur OBS De Oversteek)
- Gerrie-Anne Broekman (intern begeleider Basisschool Geldershof)
- Margreet de Ruiter (Procesmanager Verwijsindex Regio Nijmegen)
- Thea de Graaf (projectleider Regie van de Zorg)

De voor u liggende meldcode is gebaseerd op het Basismodel meldcode; Stappenplan voor het handelen bij signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling van het ministerie van VWS.

Namens het bestuur WSNS/SWV Nijmegen e.o.
Thea de Graaf

1. De Meldcode: aandachtspunten voor het handelen bij signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling

We stellen de meldcode vast vanuit de wetenschap:

- dat iedere school verantwoordelijk is voor een goede kwaliteit van onderwijs en het bieden van een veilige omgeving aan kinderen. Dat deze verantwoordelijkheid zeker ook aan de orde is in het geval van kinderen die (vermoedelijk) te maken hebben met huiselijk geweld of kindermishandeling;
- dat van de medewerkers die werkzaam zijn bij Basisschool De Akker op basis van deze verantwoordelijkheid wordt verwacht dat zij in alle contacten met leerlingen en ouders/verzorgers attent zijn op signalen die kunnen duiden op huiselijk geweld of kindermishandeling en dat zij effectief reageren op deze signalen;
- dat onder *huiselijk geweld* wordt verstaan: (dreigen met) geweld, op enigerlei locatie, door iemand uit de huiselijke kring, waarbij onder geweld wordt verstaan: de fysieke, seksuele of psychische aantasting van de persoonlijke integriteit van het slachtoffer, daaronder ook begrepen ouderenmishandeling, eer-gerelateerd geweld en vrouwelijke genitale verminking (meisjesbesnijdenis). Tot de huiselijke kring van het slachtoffer behoren: (ex-)partners, gezinsleden, familieleden en huisgenoten;
- dat onder *kindermishandeling* wordt verstaan: iedere vorm van een voor een minderjarige bedreigende of gewelddadige interactie van fysieke, psychische of seksuele aard, die de ouders of andere personen ten opzichte van wie de minderjarige in een relatie van afhankelijkheid of van onvrijheid staat, actief of passief opdringen, waardoor ernstige schade wordt berokkend, of dreigt te worden berokkend aan de minderjarige in de vorm van fysiek of psychisch letsel, daaronder ook begrepen eer-gerelateerd geweld en vrouwelijke genitale verminking;
- dat onder kind in deze code wordt verstaan: het kind aan wie de medewerker zijn professionele diensten verleent;
- dat onder medewerker in deze code wordt verstaan; alle teamleden van Basisschool De Akker.

We nemen bij deze meldcode de volgende zaken in aanmerking:

- De Wet maatschappelijke ondersteuning.
- De Wet op de jeugdzorg.
- De Wet bescherming persoonsgegevens.
- De Wet op het primair onderwijs.

2. De Meldcode: in het kort

2.1 De meldcode kent 5 stappen

Stap 1. In kaart brengen van de signalen.

Stap 2. Collegiale consultatie en eventueel raadplegen Veilig Thuis.

Stap 3. Gesprek met de cliënt.

Stap 4. Wegen van het geweld of de kindermishandeling.

Stap 5. Beslissen: hulp organiseren of melden.

Consultatie

Bij iedere stap van de meldcode geldt dat er voor advies altijd contact op kan worden genomen met het Veilig Thuis.

2.2 Meldcode-app

Het is mogelijk voor de directeur/ib-er om de gratis Meldcode-app te downloaden.

Er is een app voor iPhone, iPad en Android.

2.3 Uitleg en voordelen van de Meldcode-app

De gebruiker heeft de stappen van de meldcode altijd bij de hand.

Per stap wordt beschreven welke acties een beroepskracht moet ondernemen.

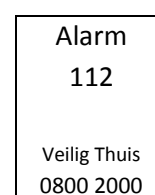
Ook kan er direct contact opgenomen met Veilig Thuis in uw regio.

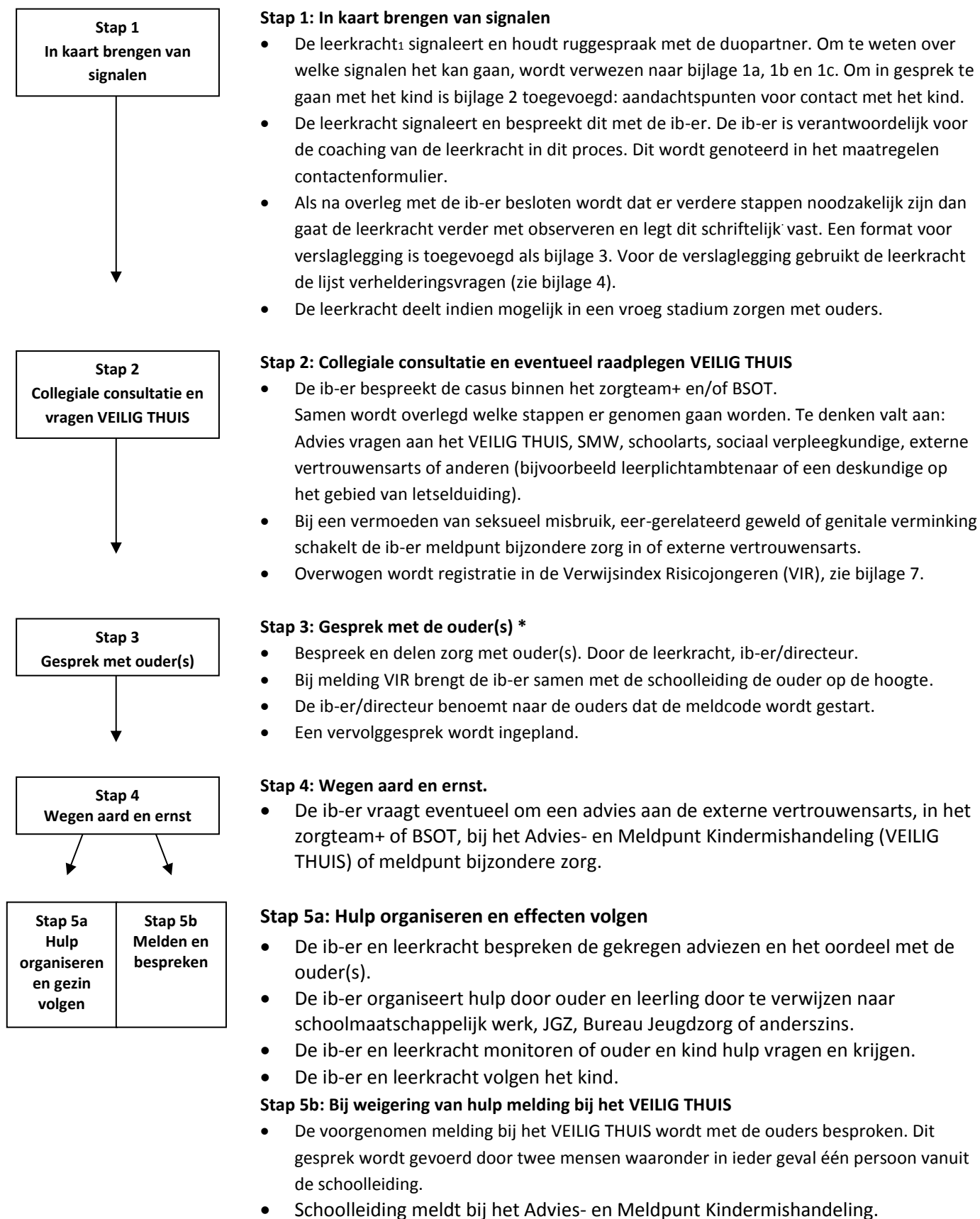
Het doel, de werkwijze, het werken met en de stappen in de meldcode worden kort omschreven.

Telefoonnummers van het Nationaal Alarmnummer en Veilig Thuis kunnen direct gebeld worden.

3. De Meldcode: Stroomschema

4. De Meldcode: Toelichting en verantwoordelijkheden

4.1 Functies van de meldcode

De beoogde verplichting voor organisaties en zelfstandige beroepsbeoefenaren om een meldcode te hanteren, heeft tot doel beroepskrachten te ondersteunen in de omgang met signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling.

Een meldcode bevat een stappenplan. Dit stappenplan leidt de beroepskracht stap voor stap door het proces vanaf het moment dat hij signaleert tot aan het moment dat hij eventueel een beslissing neemt over het doen van een melding. De stappen maken de beroepskracht duidelijk wat er van hem wordt verwacht bij signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling en hoe hij, rekening houdend met zijn beroepsgeheim, op een verantwoorde wijze komt tot een besluit over het doen van een melding. Deze ondersteuning van beroepskrachten in de vorm van het stappenplan, levert, zo mag worden verwacht, een bijdrage aan een effectieve aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling.

De organisatie zal, als zij aan toezicht door de inspectie is onderworpen, door de inspectie kunnen worden aangesproken op het beschikken over een meldcode én op het scheppen van de randvoorwaarden waardoor de beroepskrachten die binnen een organisatie werkzaam zijn, de meldcode in een veilig werkklimaat kunnen toepassen. Individuele beroepskrachten\ binnen de organisatie kunnen worden aangesproken op de feitelijke toepassing van het stappenplan in de meldcode bij signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling.

Zo zal in een onderzoek naar aanleiding van een bepaalde casus op organisatieniveau worden bekeken of er een meldcode aanwezig is en of de organisatie zich voldoende heeft ingespannen om de meldcode te laten 'werken'. Het handelen van de betreffende beroepskrachten kan worden getoetst aan het stappenplan van de code.

4.2 Minimumeisen meldcode

1. Iedere meldcode moet tenminste bevatten:
 - a. Een stappenplan, met minimaal de 5 stappen van de Meldcode (t.b.v. uniformiteit).
 - b. Vaststellen wie welke verantwoordelijkheden heeft, en wie eindverantwoordelijk is voor al dan niet melden.
 - c. Specifiek aandacht voor bijzondere vormen van geweld, die speciale kennis vaardigheden van personeel vereisen.
 - d. Specifieke aandacht voor de Verwijsindex, indien aangesloten.
 - e. Instructies voor het uitvoeren van een kindcheck bij cliënten (indien van toepassing).
(Professionals die werken met volwassenen met psychische - of verslavingsproblemen of met problemen op het terrein van huiselijk geweld controleren of er minderjarige kinderen in het gezin zijn en dienen met zekerheid vast te stellen of deze kinderen veilig zijn).
 - f. Aandacht voor de wijze van omgaan met gegevens.
2. Gronden voor anoniem melden bij het VEILIG THUIS.

4.3 Verantwoordelijkheden

Voor het signaleren en het zetten van de stappen zijn een goede implementatie van de code en een veilig werkklimaat noodzakelijk.

Verantwoordelijkheden van de directeur

- Het informeren van teamleden en ouders dat de meldcode er is, wat het doel is en dat deze wordt gehanteerd.
- Het aanbieden van voldoende en regelmatig terugkeren opleidingen en trainingen voor medewerkers.
- Het regelmatig evalueren van het gebruik van de meldcode op basis van casuïstiek. Dit draagt bij aan de verbetering van de kwaliteit van de meldcode en van de bewustwording van de handelwijze van de professionals bij signalering van huiselijk geweld en kindermishandeling.
- Draagt zorg voor de beschikbaarheid van deskundigen die kunnen worden geraadpleegd. De meldcode wordt ingebed in de interne ondersteuningsstructuur.
- Het zicht houden op de effecten van de meldcode.
- Het maken van afspraken met de medewerkers (bijvoorbeeld in de MR) op welke wijze zij organisatie hen zal ondersteunen als ouders hen, in of buiten rechte, aanspreken op het zetten van de stappen van de meldcode.

De volgende taken en verantwoordelijkheden zijn vastgesteld als het gaat om de verschillende deskundigen binnen de organisatie:

De Intern begeleider (ib-er)

- en de icp-er zijn aanspreekpunt voor mogelijk huiselijk geweld en kindermishandeling;
- en de icp-er functioneren als vraagbaak binnen de organisatie voor algemene informatie over (de meldcode) kindermishandeling;
- en de icp-er herkennen signalen die kunnen wijzen op kindermishandeling of huiselijk geweld;
- en de icp-er zorgen ervoor dat leerkrachten en andere teamleden signalen herkennen die kunnen wijzen op kindermishandeling of huiselijk geweld;
- en de icp-er hebben kennis van de stappen volgens de meldcode;
- en de icp-er zorgen ervoor dat leerkrachten kennis hebben van de stappen volgens de meldcode;
- en de icp-er zorgen ervoor dat teamleden weten bij wie zij signalen/zorgen kunnen melden;
- en de icp-er vullen de sociale kaart in de bijlage 7 in en houdt deze up-to-date;
- neemt deel aan het zorgteam+ en het BSOT;
- coördineert de uitvoering van de meldcode bij een vermoeden van huiselijk geweld en/of kindermishandeling;
- coacht de leerkrachten en/of teamleden gedurende het proces;
- waakt over de veiligheid van het kind bij het nemen van beslissingen;
- en de icp-er nemen zo nodig contact op met het VEILIG THUIS (Advies- en Meldpunt Kindermishandeling) voor advies;
- evalueert de genomen stappen met het zorgteam+.

De medewerker (leerkracht, onderwijsondersteunend personeel, ambulant begeleider, SMT-lid):

- herkent signalen die kunnen wijzen op kindermishandeling of huiselijk geweld;
- overlegt met de ib-er bij zorg over een kind aan de hand van waargenomen signalen die kunnen wijzen op kindermishandeling of huiselijk geweld;
- voert afspraken uit die zijn voortgekomen uit het overleg met de ib-er of andere betrokkenen, zoals observeren of een gesprek met de ouder;
- bespreekt de resultaten van deze ondernomen stappen met de ib-er of andere betrokkenen.

4.4 Beroepsgeheim

Algemene zwijgplicht

Iedere medewerker die in het onderwijs werkt heeft een beroepsgeheim.

Deze zwijgplicht, zoals het beroepsgeheim ook wel wordt genoemd, verplicht de medewerker om, kort gezegd, geen informatie over de leerling en/of diens ouder(s) aan derden te verstrekken, tenzij de cliënt hem daarvoor toestemming heeft gegeven.

Doel van het beroepsgeheim is de drempel voor de toegang tot onderwijs en/of hulpverlening zo laag mogelijk te maken en het kind/de ouder(s) het vertrouwen te geven dat hij/zij vrijuit kan spreken.

De hierboven beschreven algemene zwijgplicht voor hulpverleners en begeleiders is niet specifiek opgenomen in een bepaalde wet, maar wordt afgeleid uit de privacybepalingen uit het Europees Verdrag voor de Rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (artikel 8) en uit de Grondwet (artikel 10). Deze bepalingen worden nog eens ondersteund door artikel 272 Wetboek van Strafrecht dat een verbod bevat op het verbreken van geheimen die aan de beroepskracht zijn toevertrouwd.

Specifieke zwijgplicht

Een aantal beroepsgroepen kent een specifieke zwijgplicht die is geregeld in een 'eigen' wet.

Dit geldt bijvoorbeeld voor medisch hulpverleners, zoals artsen en verpleegkundigen.

Vertrouwensinspecteurs in het onderwijs kennen een eigen bepaling over de omgang met hun zwijgplicht in artikel 6 van de Wet op het onderwijstoezicht.

Paradox van de geheimhoudingsplicht

Er doet zich bij de omgang met de zwijgplicht een zekere paradox voor. De zwijgplicht is hét instrument bij uitstek om ervoor te zorgen dat mensen naar de beroepskracht toe komen en ook bereid zijn om open over hun zorgen te spreken. Ze mogen er immers op vertrouwen dat hun verhaal niet zomaar elders terecht komt. Maar een te rigide omgang met het beroepsgeheim kan tot gevolg hebben dat een cliënt die dringend hulp nodig heeft juist niet geholpen wordt omdat de beroepskracht meent dat hij vanwege zijn beroepsgeheim niet in mag grijpen. Al met al is de omgang met het beroepsgeheim een vorm van evenwichtskunst: geheimhouding waar mogelijk, zorgvuldige doorbreking van het geheim waar nodig.

De meldcode geeft daarin een handreiking voor zover het gaat om signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling.

Vragen van toestemming

Bij het verstrekken van gegevens van een kind en/of ouder(s) aan een ander, dus ook bij het doen van een melding aan Veilig Thuis, geldt als hoofdregel dat de beroepskracht zich inspannt om toestemming voor zijn melding te krijgen. Geeft de ouder(s) zijn toestemming, dan kan een melding worden gedaan. Weigert de ouder(s) ondanks de inspanning van de beroepskracht zijn toestemming, dan houdt het niet op maar maakt de beroepskracht een nieuwe afweging, zie stap 4.

NB: De Wet op de jeugdzorg en de Wet inzake de geneeskundige behandelingsovereenkomst geven een cliënt vanaf 12 jaar die nog thuis woont, het recht om deelnemer te zijn aan een gesprek en dat hij/zij toestemming moet geven voor het verstrekken van gegevens. Bij een melding wordt derhalve toestemming gevraagd van de jongere én de ouders.

4.5 Anonieme melding

Het doen van een melding bij het VEILIG THUIS zonder dat de signalen zijn besproken met de ouder, is alleen mogelijk als:

- de veiligheid van het kind, de ouder, die van de leerkracht of een andere persoon in het geding is;
- als er goede redenen zijn om te veronderstellen dat de ouder door dit gesprek het contact met de functionaris en de school zal verbreken.

5. De Meldcode: het stappenplan uitgebreid

Stap 1: In kaart brengen van signalen

Breng de signalen die een vermoeden van huiselijk geweld of kindermishandeling bevestigen in kaart en leg deze vast (digitale dossier, zie bijlage 3). Let erop dat objectief beschreven wordt gezien of gehoord is, dan wel welke signalen er waren. Gebruik hierbij de verhelderingvragen (bijlage 4). Bij twijfel kan er gebruik gemaakt worden van bijlage 1a (0 – 4 jaar), 1b (4 – 12 jaar) en 1c 12 – 18 jaar). In de signaleringslijst zijn door het NJI signalen samengebracht over kindermishandeling, gedrag ouders, signalen gezinssituatie en specifieke signalen voor seksueel misbruik. Bij het gebruik van deze informatie is voorzichtigheid geboden. Het opmerken van één of enkele signalen hoeft geen grond te zijn voor een vermoeden van kindermishandeling. Een andere oorzaak is ook mogelijk. Daarbij is de gepresenteerde signalenlijst niet volledig. Ook andere signalen kunnen wijzen op kindermishandeling.

Leg ook de gesprekken met betrokkenen over de signalen vast, evenals de stappen die worden gezet en de besluiten die worden genomen.

Bij vroegsignalering worden signalen gezien die duiden op een zorgelijke of mogelijk bedreigde ontwikkeling. Zelden zullen deze signalen direct duidelijkheid geven over de oorzaak zoals huiselijk geweld of kindermishandeling. Het is daarom verstandig uit te gaan van de signalen die de leerkracht of andere betrokkene bij het kind of in de interactie tussen ouder en leerling waarneemt (zie de bijlage 1a, 1b en 1c). In deze fase wordt het kind geobserveerd in de groep waardoor de signalen in kaart gebracht kunnen worden.

In een zo vroeg mogelijk stadium bespreekt de leerkracht zijn/haar zorgen en/of signalen met ouders. Door vroegtijdig in gesprek te gaan met ouder(s) kan erger voorkomen worden. Nodig eventueel ouders(s) na schooltijd informeel uit om even mee naar binnen te komen. Tijdens het uitwisselen van de activiteiten van de dag, en andere zaken met betrekking tot het kind, kan informatie van de ouder bijdragen om de situatie in kaart te brengen.

Daarnaast kan de ouder en het kind geobserveerd worden kind tijdens overige contactmomenten. De leerkracht verzamelt alle signalen waardoor duidelijk wordt er zorgen zijn en welke zorgen dit zijn. Alle gegevens die te maken hebben met het signaleren en handelen leg de leerkracht schriftelijk digitaal dossier (zie bijlage 3). Op deze wijze wordt verantwoording afgelegd bij de inspectie van het onderwijs, indien hierom wordt gevraagd.

In de verslaglegging dienen de volgende gegevens vastgelegd te worden: (zie bijlage 3)

- Datum, plaats en situatie van (ook de informele) gesprekken.
- Signalen die een vermoeden van huiselijk geweld of kindermishandeling bevestigen of ontkrachten. Indien het om een veronderstelling gaat, leg dit dan vast en vermeld uitdrukkelijk dat het gaat om een veronderstelling. Maak een vervolgaantekening als een veronderstelling later wordt bevestigd of ontkracht wordt.
- Feitelijke waarneming welke tot de zorgen geleid hebben (zien, horen of ruiken).
- Contacten over deze signalen.
- Stappen die worden gezet.
- Besluiten die worden genomen.
- Vervolgaantekeningen over het verloop.
- Vermeld de bron als er informatie van derden wordt vastgelegd.
- Leg diagnoses alleen vast als ze zijn gesteld door een medewerker die hierin geschoold is (bijvoorbeeld een orthopedagoog).

Bespreek alle bevindingen met de ib-er. Indien de signalen huiselijk geweld of kindermishandeling gepleegd door een medewerker betreffen, meld de signalen dan bij de leidinggevende of de schoolleiding, conform de *Wet Preventie en bestrijding van seksueel geweld en seksuele intimidatie in het onderwijs, artikel 4 Verplichting tot overleg en aangifte inzake zedenmisdrijven (meld- en aangifteplicht)*.

In dat geval is dit stappenplan niet van toepassing.

Stap 2: Collegiale consultatie en eventueel raadplegen Veilig Thuis

De leerkracht bespreekt de signalen met de ib-er of interne vertrouwenspersoon; samen overleggen zij welke stappen er genomen gaan worden. Te denken valt aan: overleggen in het BSOT, schoolarts, externe vertrouwensarts, VEILIG THUIS, SHG of een deskundige op het gebied van letselduiding. Bij een vermoeden van seksueel misbruik, eer-gerelateerd geweld of genitale verminking schakelt de ib-er meteen het Meldpunt Bijzondere Zorg in (telefoonnummer zie bijlage 4 Sociale kaart). De schoolleiding wordt te allen tijde op de hoogte gebracht. Door het zorgteam+ wordt overwogen om de signalering in de Verwijsindex Risicjongeren (VIR) te doen, zie bijlage 7.

Bij signalering in de VIR brengt de ib-er samen met de schoolleiding de ouder op de hoogte, tenzij er gewichtige redenen zijn, dit niet te doen (zie hoofdstuk 4).

Er kan besloten worden de signalen te bespreken in het BSOT. Hiervoor is toestemming van de ouder nodig. Het is mogelijk om collegiale consultatie anoniem te doen (zie hoofdstuk 4).

Noodsituaties

Bij signalen die wijzen op acuut en zodanig ernstig geweld dat het kind of een gezinslid onmiddellijk moet worden beschermd, dan wordt direct advies gevraagd aan het VEILIG THUIS. Indien het oordeel is, op basis van de signalen, dat onmiddellijke actie geboden is, dan kan zo nodig in hetzelfde gesprek een melding gedaan worden, zodat op korte termijn de noodzakelijke acties in gang kunnen worden gezet.

In noodsituaties wordt ook contact gezocht met de crisisdienst van het Bureau Jeugdzorg en/of contact gezocht met de politie om hulp te bieden.

Stap 3: Gesprek met de ouder

De leerkracht gaat in gesprek met de ouders. De ib-er/directeur is bij het gesprek aanwezig.

Doel van dit gesprek: delen van de zorg.

Een handleiding voor het voeren van een dergelijk gesprek is toegevoegd als bijlage 5.

In de meeste gevallen is het onduidelijk wat de oorzaken zijn van de signalen. Door ouders te informeren en uit te wisselen over de ontwikkeling van het kind, kunnen zorgen verduidelijkt, ontkracht of bekrachtigd worden. Nodig de ouder expliciet uit tot het geven van zijn/haar mening en vraag door over leerling gerelateerde onderwerpen in de thuissituatie. Herkent de ouder de situatie? Hoe gedraagt het kind zich thuis? Hoe reageert de ouder daarop? Hoe gaat het opvoeden thuis? Hoe reageert het kind hierop? Hoe is de ontwikkeling van het kind tot nu toe verlopen? Wat vindt de ouder daarvan? Hoe ervaart de ouder de opvoeding en zijn rol als ouder? Breng de ouder na overleg met anderen op de hoogte. Informeer en wissel tijdens deze contacten continu uit over de ontwikkeling van het kind en de zorgen die je hebt.

Indien de ouder de zorgen herkent kan een begin worden gemaakt met het onderzoeken van kansen en oplossingen. Daarnaast kunnen afspraken gemaakt worden voor in de klas en thuis. Hulpinstanties worden ingeschakeld nadat dit binnen de interne ondersteuningsstructuur is besproken. Het Sociaal Wijkteam of Regieteam kan hierbij betrokken worden. Indien de ouder de zorgen niet herkent blijft de zorg bestaan. In beide gevallen gaan we door naar stap 4 van de meldcode.

Indien tijdens het gesprek met de ouder duidelijk blijkt dat er geen sprake is van kindermishandeling wordt dit traject afgesloten en vastgelegd op het formulier (bijlage 3). Het kind en de ouder worden binnen de interne en externe zorgstructuur van de school verder begeleid.

Stap 4: Leerkracht en ib-er wegen de aard en de ernst van het huiselijk geweld of de kindermishandeling

Het risico op huiselijk geweld of kindermishandeling wordt gewogen in stap 4. De aard én de ernst van het huiselijk geweld of de kindermishandeling wordt gewogen.

Er wordt gewogen op basis van de signalen, het ingewonnen advies en op basis van het gesprek met de ouder.

De ib-er neemt altijd contact op met het VEILIG THUIS of de jeugdgezondheidszorg bij het maken van deze weging; dit wordt gedaan i.o.m. het zorgteam+.

Stap 5: Leerkracht en ib-er hebben de aard en de ernst van het huiselijk geweld of de kindermishandeling gewogen. Op basis hiervan beslissen zij:

- **5a: hulp organiseren en effecten volgen**
- **5b: bij weigering van hulp melden bij het VEILIG THUIS**

Stap 5a: We organiseren hulp en volgen het gezin

Als leerkracht en ib-er menen, op basis van de afweging in stap 4, dat het kind en het gezin redelijkerwijs voldoende tegen het risico op huiselijk geweld of op kindermishandeling beschermd kan worden dan:

- Bespreken leerkracht en ib-er de gekregen adviezen en het oordeel van het VEILIG THUIS met de ouder(s).
- Overwegen (nogmaals) of signalering in VIR gewenst is.
- Organiseren leerkracht en ib-er de noodzakelijke hulp.
- Volgen leerkracht en ib-er de effecten van deze hulp; en
- Doet de schoolleiding in overleg met leerkracht en ib-er alsnog een melding als er signalen zijn dat het huiselijk geweld of de kindermishandeling niet stopt, of opnieuw begint.

Ouder(s) worden doorverwezen en leerkracht/ib-er vragen daarna of de ouder contact heeft gehad met de betreffende instantie. Aan ouder(s) wordt toestemming gevraagd om als school contact te leggen met de betrokken hulpverleners. Zo kan de school via de hulpverlening informatie krijgen die hen helpt om het kind beter te begeleiden.

Er worden afspraken gemaakt over begeleidings- en zorgbehoeften van het kind op school. Deze worden op school uitgevoerd. De ouders voeren deze thuis uit.

Stap 5b: Melden en bespreken met de ouder(s)

Als het kind niet voldoende tegen het risico op huiselijk geweld of kindermishandeling beschermd kan worden, of als eraan getwijfeld wordt of voldoende bescherming geboden kan worden dan:

- Meldt de directeur het vermoeden bij Veilig Thuis.
Bij deze melding wordt zoveel mogelijk aangesloten bij feiten en gebeurtenissen en wordt aangegeven indien de informatie die gemeld wordt (ook) van anderen afkomstig is.
- Met Veilig Thuis wordt overlegd wat er na de melding, binnen de grenzen van de gebruikelijke werkzaamheden van school, zelf nog gedaan kan worden om de leerling en zijn/haar gezinsleden tegen het risico op huiselijk geweld of op mishandeling te beschermen.

De voorgenomen melding bij het VEILIG THUIS wordt met de ouders besproken. Dit gesprek wordt gevoerd door twee mensen waaronder in ieder geval de directeur. In het gesprek wordt uitleg

gegeven waarom het voornemen er is een melding te doen bij het VEILIG THUIS en wat het doel daarvan is. Er is een handleiding voor dit gesprek, zie bijlage 6.

Het doen van een melding bij het VEILIG THUIS zonder dat de signalen zijn besproken met de ouder, is alleen mogelijk als:

- de veiligheid van het kind, de ouder, die van de leerkracht of een andere persoon in het geding is;
- als er goede redenen zijn om te veronderstellen dat de ouder door dit gesprek het contact met de functionaris en de school zal verbreken.

Het vragen van advies aan het VEILIG THUIS mag altijd anoniem.

Indien na enige periode onvoldoende verbetering zichtbaar is, is het van belang opnieuw contact op te nemen met het VEILIG THUIS en eventueel opnieuw een melding te doen. Het VEILIG THUIS adviseert, indien nodig, meerdere keren contact op te nemen indien u onvoldoende verbetering of verslechtering ziet.

Bijlage 8. Sociale kaart van basisschool De Akker

Organisatie: BSOT

Contactpersoon : Jeroen Claassen
Adres : Akkerlaan 40-42, 6533 BL Nijmegen
Telefoonnummer : (024) 355 11 04
E-mailadres : directie@bsdeakker.nl

Organisatie: Jeugdbescherming Gelderland

Contactpersoon : Regiokantoor Nijmegen Open maandag tot en met vrijdag, 9.00 - 17.00 uur
Adres : Graafseweg 104, 6512 CH Nijmegen
Telefoonnummer : (024) 328 74 00
: (0900) 99 555 99 direct hulp bij een crisis (bij storing (0900) 11 111 33)
24/7 bereikbaar
E-mailadres : contact@jbgld.nl

Organisatie: Jeugdgezondheidszorg (GGD) Gelderland-Zuid

Contactpersoon : schoolverpleegkundige Merit Boele
: schoolarts Tai-ati Rakers
Adres : Groenewoudseweg 275, 6524 TV Nijmegen
Telefoonnummer : (088) 144 71 44 - Algemeen nummer GGD
: (088) 144 71 11 - Bedrijfsbureau Jeugdgezondheidszorg: (088) 144 71 11
werkdagen 08.30 uur tot 14.00 uur.
: (06) 2220 4375 - tel. Merit
: (06) 5133 3358 - tel. Tai-ati
Bereikbaarheid buiten kantoor tijd bij spoed: (024) 379 48 04, alleen voor professionals
E-mailadres : mboele@vanhensbroek@ggdgelderlandzuid.nl - e-mailadres Merit
: trakers@ggdgelderlandzuid.nl - e-mailadres Tai-ati

Organisatie: Sociaal Wijkteam Nijmegen Midden

Contactpersoon : Agnes Coumans
Adres : Thijmstraat 40, 6531 CS Nijmegen
Telefoonnummer : (088) 00 11 300
E-mailadres : midden@stipnijmegen.nl

Organisatie: Schoolmaatschappelijk Werk

Contactpersoon : Linde Bouwkamp
Adres : Panovenlaan 1, 6525 DZ Nijmegen
Telefoonnummer : (024) 32 32 751, (06) 3400 0442
E-mailadres : l.bouwkamp@nim.nl

Organisatie: Veilig Thuis Gelderland Zuid (VEILIG THUIS, BJZ, Moviera (huiselijk geweld), MBZ)

Contactpersoon :
Adres :
Telefoonnummer : (0800) 2000
24/7 bereikbaar
E-mailadres :

Organisatie: Politie (ook sociale jeugd- en zedenzaken)

Contactpersoon : wijkagent Marcel Rutten
Adres : Stieltjesstraat 1, 6511AB Nijmegen
Telefoonnummer : (0900) 8844
: 112-alarmnummer
: (06) 2296 1051, niet voor ouders, alleen voor professionals